

Kız ve Yaban Hayatı Kulübü

Çınar BİBER

Kız ve Yaban Hayatı Kulübü

Çınar BİBER

Güneşli bir sabah Maya penceresinin dışındaki bir su birikintisinde sıçrayan minik kahverengi bir serçe gördü. Serçenin tüylerini kabartıp su damlalarını havaya silkelemesini izledi. "Bütün gün gördüğüm en güzel şeysin," diye fısıldadı ve serçe sanki onu duymuş gibi başını yana eğdi. Maya o anda bu harika anları arkadaşlarıyla paylaşmak istediğine karar verdi.

Okulda Maya arkadaşlarına serçeyi anlattı. Theo'nun ela gözleri kocaman açıldı ve dağınık sarı saçlarını yüzünden itti. "Ben kuşları çok severim! Altı çeşidini bile biliyorum," dedi gururla. Priya yuvarlak gözlüklerini düzeltti ve gülümsedi. "Ben de bir şeyler dikmeyi severim," dedi. "Biliyorsun, bitkiler kuşları getirir." Maya sırtıttı. "Öyleyse bir yaban hayatı kulübü kuralım!" dedi.

O öğleden sonra Maya büyük bir kâğıda yeşil pastel boyayla YABAN HAYATI KULÜBÜ yazdı. Yazının etrafına bir kuş, bir arı ve minik bir tilki çizdi. Theo askılı dürbününü getirdi, Priya da tohum paketleriyle dolu bir alet kemeriyle geldi. Maya'nın dedesi Dede Lee, yaşlı meşe ağacının altına üç sandalye dizdi. Kulüp resmen başlamıştı.

Dede Lee geniş hasır şapkasını ve yeşil pazen gömleğini giymişti. Cebine hafifçe vurarak, "Yaban hayatı izlemenin ilk kuralı," dedi, "sessiz ayaklar ve şefkatli gözlerdir. Bakarız, öğreniriz ve asla kovalamayız ya da yakalamayız." Theo o kadar hızlı başını salladı ki dürbünü zıpladı. Maya yeşil bez çantasını açıp yepyeni bir doğa günlüğü çıkardı. "Gördüğümüz her hayvanı yazabiliriz!" dedi.

Priya çiçeklerle dolu bir bahçe çizimini açtı. "Kuş bahçesi," diye duyurdu. "Tohumlar için ayçiçekleri, kelebekler için mor koni çiçekleri ve içmek için küçük bir su kabı." Maya ellerini çırttı. "Çok güzel olacak!" Theo bir çalıyı işaret etti. "Kuşlar kendilerini güvende hissetmek için oraya saklanır," dedi. Dede Lee gülümsedi. "Şimdiden yaban hayatı yardımcılarını gibi düşünüyorsunuz. Haydi, ekelim."

Çocuklar Priya'nın el küreğiyle küçük çukurlar kazdılar ve tohumları içine bıraktılar. Priya onlara toprağa nazikçe nasıl bastırılacağını gösterdi. "Çok derin değil, çok sıkı değil," dedi, uzun örgüsü eğilirken sallanıyordu. Uzun boylu ve sıksa Theo bir sulama kabına takılıp tökezledi ve turuncu kapüşonlusunu ıslattı, ama güldü ve ekmeye devam etti. Maya'nın mavi şortu kısa sürede tozlandı ve bu onun hiç umurunda değildi.

Her gün okuldan sonra arkadaşlar bahçelerini ziyaret etti. Theo önce mavi bir alakargayı fark etti ve adını küçük bir çizimle günlüğüne yazdı. Maya bir çiçeğin yanında vızıldayan tumbul bir bombus arısı çizdi. Priya minik bir cetvelle bir fidancığı ölçtü. "Tam bir parmak boyu uzamış!" diye sevindi. Dede Lee, LÜTFEN SESSİZ OLUN, BÜYÜYEN ARKADAŞLAR yazan küçük ahşap bir tabela oydu.

Bir sabah Theo bir kedinin kuş bahçesine doğru sinsi sinsi yaklaştığını gördü. "Hoş!" diye bağırdı ve kedi kaçtı. Ama Dede Lee nazıkçe başını salladı. "Bağırmak da kuşları korkutur," dedi. "Bunun yerine çubuklardan güvenli bir çit yapabiliriz." Çocuklar ince dallar topladı ve onları alçak, sallantılı bir duvar ördü. Mükemmel değildi ama bahçeyi sıcacık küçük bir yuva gibi hissettiriyordu.

Sonra kulüp okul koridoru için bir pano yaptı. Dede Lee ahşap çerçeveyi yaptı ve çocuklar onu parlak yeşile boyadı. Maya büyük harflerle yazdı: HAYVAN KOMŞULARIMIZA YARDIM EDİN. Theo özenli kanatlarıyla bir kuş çizdi ve Priya bir çalının altına küçük bir tilki ekledi. Herkesin notlarını okuyabilmesi için günlük sayfalarını çizimlerin yanına bantladılar.

Çocuklar panoya bakmak için durdu. "Mavi alakargalar ne yer?" diye sordu bir çocuk. "Tohum ve böcek," diye yanıtladı Theo, aralıklı dişleriyle kocaman gülümseyerek. "Bir de fıstık!" Küçük bir kız Priya'nın bahçe çizimini işaret etti. "Ben de evimde bir tane ekebilir miyim?" Priya ona bir tohum paketi uzattı. "Küçük başla, nazikçe sula ve izle." Maya kalbinin ısındığını ve büyüdüğünü hissetti.

O öğleden sonra biri çitin yanına içinde iki yavru kuş olan bir karton kutu bıraktı. Kulüp etrafında toplandı ve alçak sesle konuştu. "Uçamayacak kadar küçükler," diye fısıldadı Theo. "Anneleri muhtemelen yakındadır," dedi Dede Lee. "Onları oldukları yerde bırakmalı ve uzaktan izlemeliyiz." Maya başını salladı. "Şefkatli gözler, hatırladınız mı? En iyi yardımımız onlara dokunmamaktır."

Çocuklar uzakta oturup bekledi. Birkaç dakika içinde bir anne ardıc kuşu gagasında bir solucanla aşağı uçtu. Yavrular ağızlarını kocaman açtı ve herkes sevinçle nefesini tuttu. "Onları buldu!" diye fısıldadı Priya. Maya doğa günlüğüne yazdı: Yabani yavruları yalnız bırakmak bir özen gösterme biçimidir. Theo ardıc kuşunu çizdi ve Dede Lee sessiz, mutlu bir baş selamı verdi.

Ertesi hafta yaban hayatı kulübüne daha çok çocuk katıldı. Kendi doğa günlüklerini yaptılar ve kâğıt bardaklarda minik bahçeler ektiler. Theo herkese kuşları fark etmeyi öğretti ve Priya özenli ekimi öğretti. Maya her yeni üyeye yaban hayatını rahatsız etmeden izlemeyi hatırlattı. "Öğreniyoruz," dedi, "ki zarar vermek için değil, yardım etmek için." Kulüp masası meşgul, mutlu ellerle doluydu.

Kısa süre sonra okulun üç penceresinin yanında kuş bahçeleri ve koridorda panolar vardı. Bir tabelada YABAN HAYATI KULÜBÜ: ÖNEMSIYORUZ yazıyordu. Dede Lee limonata getirdi ve çocuklar meşe ağacının altında oturup yazdılar, çizdiler ve gördükleri hayvanlar hakkında fısıldaştılar. Maya arkadaşlarına baktı ve gurur duydu. Küçük fikri harika ve yemyeşil bir şeye dönüşmüştü.

Bir akşam Maya verandasında doğa günlüğünü açtı ve Dede Lee'ye yüksek sesle okudu. Sayfa sayfa serçelerle, arılarla ve özenli notlarla doldurmuştu. "Biliyor musun," dedi yumuşak bir sesle, "hayvanlar hakkında öğrenmek onlara bakmak istememi sağladı." Dede Lee hasır şapkasının altında gülümsedi. "Bu en güzel öğrenme biçimidir, Maya," dedi. "Eyleme dönüşerek büyür."

Yaban hayatı kulübü hâlâ her hafta öğrenmeyle ve eğlenceyle dolu olarak buluşuyor. Theo yeni kuşlar fark ediyor, Priya yeni çiçekler ekıyor ve Maya her şeyi yazıyor. Kuş bahçeleri mutlu ziyaretçilerle vızıldıyor ve cıvıldıyor. Maya her canlının özene layık olduğunu biliyor, en küçük karıncadan en gürültülü mavi alakargaya kadar. Ve biliyor ki arkadaşlarla paylaşılan küçük bir fikir büyüyebilir de büyüyebilir.